

πασι δέ, πῶς τὸν ἐφαρμάκωσεν οἱ ἄρχοντές του Κόπται, μαθόντες ταῦτα τὰ κατ' αὐτόν· ἀπέθανε καὶ ὁ Σισίνιος, ἔμεινε δὲ ὁ Στέφανος, τὸν ὁποῖον παραλαβὼν ἕνας ἄρχωντας, τὸν ἔστειλεν ἔξω εἰς ἓνα χωρίον του, καὶ ἐκεῖ ἀνοίξε σχολεῖον ὁ Στέφανος.

Ἴδου καὶ ὁ τίτλος τοῦ βασιλέως τῆς Χαμπεσίας:

Κράτιστε, γαληνότετε, θεόστεπτε, ἀήττητε, νικητὰ καὶ τροπκιούχε, ἐλέω Θεοῦ αὐθέντα μέγιστε, βασιλεῦ καὶ αυτοκράτορ τῆς ἄνω καὶ μεζονος Αἰθιοπίας, καὶ τῶν μεγίστων βασιλειῶν, ἐξουσιῶν τε καὶ χωρῶν, βασιλεῦ τῆς Γοάνης, Καφάτης, Φευτιγῶρ, Ἀγκότης, Βαροῦ, Βαλιγουνάζης, Ἄδης, Βιγγούνης, Γοκάνης, ὅπου αἱ πηγαὶ τοῦ Νείλου, ἀμαρῆς Βαγοναμέτρου, Ἀΐμης, Βαγγούτζης, Τιγρεμαῶν, Σαβαῖμ, πατριδος τῆς βασιλείσσης Σαββᾶ, Βαρναγγάσης, καὶ κύριε μέχρι Νουβίας τῆς ἕως Αἰγύπτου, ἡγαπημένε, καὶ ἐπιθυμητὰ τοῦ ὀρθοδόξου γένους τῶν Ρωμαίων, τῆς ἀγίας ἀνατολικῆς, Ἀποστολικῆς, καὶ καθολικῆς τοῦ Χριστοῦ μεγάλης Ἐκκλησίας, Κύριε Κύριε Ἰησοῦ.

Εἰς τοὺς χιλίους ἑπτακοσίους σαράντα ἓνα, Ἀπριλίου εικοσιεξ, τῆ δευτέρᾳ τοῦ Θωμᾶ, αὐθεντεύοντας ὁ Ἰωάννοδας εἰς Μπογδανίαν, ἀδελφὸς μικρότερος τοῦ προγραφέντος Κωνσταντίνουδα, καὶ ἐγὼ ὄντας μέγας γραμματικός, ὑπῆγα νὰ γειτονεύσω τὸν ῥηθέντα μητροπολίτην Λιβύης Ματθαῖον, ὄντας καὶ αὐτὸς τότε ἐκεῖ εἰς τὸ Γιάσι, καὶ ἔχοντας κονάκι εἰς τὸ ἱερὸν μοναστήριον τῆς ἀγίας παρασκευῆς τὸ Σιναῖτικο· καθήμενοι δὲ εἰς τὴν τράπεζαν καὶ συνομιλοῦντες, ἐρρέθη λόγος περὶ τῶν Κοπτῶν· ὅτι δηλαδὴ τὸ βασίλειον αὐτῶν εἶναι εἰς τὴν Εὐδαίμονα Αἰθιοπίαν, τὴν κοινῶς λεγομένην Χαμπεσίαν, πλησίον εἰς τοὺς καταρράκτας τοῦ Νείλου, καὶ τὰς πηγὰς, βασίλειον εὐρύχωρον, καὶ πολυάνθρωπον, πλὴν Ἀράπιδες ὅλοι καὶ μαυροπρόσωποι, καὶ ὅτι ἀγαποῦν δυνατὰ τοὺς Ρωμαίους, καὶ ἐπιθυμοῦσι τὴν μετὰ τῆς Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας ἔνωσιν, περὶ ἧς πολλάκις ἔγραψαν, καὶ δὲν διαλείπουσι νὰ γράφουν εἰς

